

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 17ης Μαΐου 1991 *

Στην υπόθεση C-313/90 R,

Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques, ένωση γαλλικού δικαίου με έδρα το Παρίσι,

Akzo NV, εταιρία ολλανδικού δικαίου με έδρα το Arnhem (Κάτω Χώρες),

Hoechst AG, εταιρία γερμανικού δικαίου με έδρα τη Φραγκφούρτη επί του Μάιν (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας),

Imperial Chemical Industries plc, εταιρία βρετανικού δικαίου με έδρα το Λονδίνο,

Snia Fibre SpA, εταιρία ιταλικού δικαίου με έδρα το Cesano Maderno (Ιταλία),

εκπροσωπούμενες από τους M. Waelbroeck και A. Vandecasteele, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο E. Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse,

προσφεύγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους T. F. Cusack, νομικό σύμβουλο, και M. Nolin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον G. Berardis, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων με την οποία ζητείται, κυρίως, να διαταχθεί η Allied Signal Inc. και η Allied Signal Fibers Europe SA να επιστρέψουν στις γαλλικές αρχές τα ποσά που έλαβαν ως ενίσχυση κατόπιν της αποφάσεως των εν λόγω αρχών να χορηγήσουν ενίσχυση για τη δημιουργία μονάδας παραγωγής ινών πολυεστέρα βιομηχανικής χρήσεως στην περιφέρεια του Longwy, και

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

να υποχρεωθεί η Γαλλική Δημοκρατία να μην καταβάλει στο μέλλον την ενίσχυση αυτή,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Οκτωβρίου 1990 οι comité international de la rayonne et des fibres synthétiques (στο εξής: CIRFS), Akzo NV, Hoechst AG, Imperial Chemical Industries plc και Snia Fibre SpA ζήτησαν, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής που περιέχεται στο έγγραφο της 1ης Αυγούστου 1990, το οποίο απηύθυνε στο CIRFS ο διευθυντής στη γενική διεύθυνση ανταγωνισμού R. Sunnen, με την οποία απόφαση, αφενός, η ενίσχυση που χορηγούν οι γαλλικές αρχές στην επένδυση της εταιρίας Allied Signal στην περιοχή του Longwy δεν υπέκειτο στην υποχρέωση προηγούμενης κοινοποιήσεως δυνάμει του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ και, αφετέρου, το περιεχόμενο και το μέγεθος της ενισχύσεως ήταν ικανοποιητικά, ως εφαρμογή του περιφερειακού προγράμματος « επιδοτήσεως για χωροταξική διαρρύθμιση ».
- 2 Με χωριστό δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Μαρτίου 1991, οι προσφεύγουσες, επικαλούμενες το ότι μέρος της ενισχύσεως αυτής καταβλήθηκε ήδη, υπέβαλαν αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, δυνάμει του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ, με αίτημα να διαταχθεί η Allied Signal Inc. και η Allied Signal Fibers Europe SA να αποδώσουν στις γαλλικές αρχές οποιαδήποτε ενίσχυση είχαν εισπράξει και να υποχρεωθεί η Γαλλική Δημοκρατία να μη καταβάλει στο μέλλον καμιά ενίσχυση ή, επικουρικός, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να εκδώσει απόφαση επιβάλλουσα στη Γαλλική Δημοκρατία να αναζητήσει την καταβληθείσα ήδη ενίσχυση και απαγορεύουσα κάθε μεταγενέστερη καταβολή της ενισχύσεως.

- 3 Η Επιτροπή κατέθεσε γραπτές παρατηρήσεις επί της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων στις 4 Απριλίου 1991 και οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους στις 6 Μαΐου 1991.
- 4 Προτού εξεταστεί το βάσιμο της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, επιβάλλεται να γίνει σύντομη υπόμνηση του ιστορικού της διαφοράς.
- 5 Οι γαλλικές αρχές αποφάσισαν στις 21 Ιουνίου 1989 να χορηγήσουν άμεση ενίσχυση περιφερειακής σκοπιμότητας 160 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων (FF), σύμφωνα με τα στοιχεία που οι αρχές αυτές παρέσχαν στην Επιτροπή, για το σχέδιο επενδύσεως 840 εκατομμυρίων FF που η εταιρία Allied Signal προτίθεται να πραγματοποιήσει στο Longwy.
- 6 Η επένδυση αυτή αφορά τη δημιουργία μονάδας παραγωγής ινών πολυεστέρα βιομηχανικής χρήσεως που προορίζονται για την ενίσχυση των ελαστικών. Η παραγωγή της μονάδας αυτής θα υποκαταστήσει τις εισαγωγές στην Κοινότητα τις οποίες η εταιρία Allied Signal πραγματοποιεί τώρα από ένα από τα εργοστάσιά της στις Ηνωμένες Πολιτείες, εισαγωγές οι οποίες, κατά την Επιτροπή, ανέρχονται σε 10 000 τόννους ινών πολυεστέρα ετησίως. Ωστόσο, η παραγωγική ικανότητα της μονάδας θα μπορούσε να ανέλθει, σε ορισμένο χρόνο, σε 28 000 τόννους ετησίως.
- 7 Η ενίσχυση για την επένδυση αυτή χορηγήθηκε στο πλαίσιο του γαλλικού συστήματος που αποκαλείται « επιδότηση για χωροταξική διαρρύθμιση » το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ, κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή. Για τη διοικητική περιφέρεια Meurthe-et-Moselle, στην οποία πρέπει να γίνει η επένδυση αυτή, η Επιτροπή, με την από 10 Οκτωβρίου 1984 απόφαση 85/18/ΕΟΚ, σχετικά με την οριοθέτηση των ζωνών στη Γαλλία στις οποίες μπορεί να εφαρμόζεται το καθεστώς πριμοδοτήσεως χωροταξίας (ΕΕ 1985, L 11, σ. 28), έκρινε ότι συμβιβάζονταν με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις υπέρ των βιομηχανικών προγραμμάτων τα οποία εντοπίζονταν στην περιφέρεια αυτή, όπως προβλέπονταν από το καθεστώς αυτό με ανώτατο όριο 25 % της επενδύσεως. Μετά τη δημιουργία από τις κυβερνήσεις της Γαλλίας, του Βελγίου και του Λουξεμβούργου ενός « ευρωπαϊκού πόλου αναπτύξεως », στον οποίο περιλαμβάνεται η περιοχή του Longwy, η Επιτροπή, με το από 1ης Δεκεμβρίου 1986 έγγραφο που απηύθυνε στις οικείες κυβερνήσεις, αύξησε σε 30 % της επενδύσεως το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο για τα επενδυτικά σχέδια στη ζώνη αυτή.

- 8 Δεν αμφισβητείται ότι η επίδικη ενίσχυση δεν υπερβαίνει τα επιτρεπόμενα από την Επιτροπή όρια για ενίσχυση χορηγούμενη στο πλαίσιο του καθεστώτος πριμοδοτήσεως για χωροταξική διαρρύθμιση.
- 9 Ωστόσο, οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η ενίσχυση που χορηγούν οι γαλλικές αρχές είναι αντίθετη προς τον κώδικα περιορισμού των ενισχύσεων στην κοινοτική βιομηχανία συνθετικών ινών που καθιέρωσε η Επιτροπή από τον Ιούλιο 1977.
- 10 Από τον φάκελο προκύπτει ότι, με έγγραφο της 19ης Ιουλίου 1977 που απηύθυνε στις κυβερνήσεις των κρατών μελών, η Επιτροπή, αναφερόμενη στις ευρέως πλεονασματικές παραγωγικές ικανότητες που χαρακτήριζαν τη βιομηχανία συνθετικών ινών εντός της Κοινότητας, έκρινε ότι τα κράτη μέλη όφειλαν, για περίοδο δύο ετών που υπολογίζονται από τη χρονολογία του εν λόγω εγγράφου, να μη λαμβάνουν αποφάσεις για τη χορήγηση ενισχύσεων οι οποίες θα είχαν ως αποτέλεσμα να οδηγήσουν στην αύξηση των υφισταμένων παραγωγικών ικανοτήτων της βιομηχανίας αυτής. Κατά το εν λόγω έγγραφο, η αποχή αυτή έπρεπε να αφορά όλες τις ενισχύσεις οποιασδήποτε φύσεως και, κυρίως, τις ενισχύσεις περιφερειακής σκοπιμότητας, έστω και αν οι ενισχύσεις αυτές χορηγούνταν αυτόματα και δεν υπόκεινταν σε προηγούμενη κοινοποίηση. Βάσει του άρθρου 93, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ, η Επιτροπή ζήτησε από τα κράτη μέλη να συμφωνήσουν προς τις αρχές αυτές. Τέλος, κατά το έγγραφο αυτό, έπρεπε να υποβάλλεται προηγουμένως στην Επιτροπή κάθε φάκελος που αφορούσε τις ενισχύσεις τις οποίες τα κράτη μέλη, για κοινωνικούς ή περιφερειακούς λόγους, σχεδίαζαν να χορηγήσουν και οι οποίες συνεπάγονταν αύξηση ή δημιουργία παραγωγικών ικανοτήτων.
- 11 Αυτό το σύστημα ελέγχου των ενισχύσεων στη βιομηχανία των συνθετικών ινών παρατάθηκε από την Επιτροπή το 1979, 1981, 1983, 1987 και 1989. Οι παρατάσεις αυτές υπήρξαν αντικείμενο ανακοινώσεων της Επιτροπής που δημοσιεύθηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C.
- 12 Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι το σύστημα αυτό ελέγχου δεν είχε εφαρμογή στην επίδικη ενίσχυση η οποία αφορά τη δημιουργία ικανοτήτων παραγωγής συνθετικών ινών για βιομηχανική χρήση, διότι η ενίσχυση είχε χορηγηθεί προτού το σύστημα αυτό διευρυνθεί κατά την τελευταία παράτασή του.

- 13 Κατά την Επιτροπή, το σύστημα ελέγχου των ενισχύσεων, όπως παρατάθηκε για περίοδο δύο ετών από 19 Ιουλίου 1989, διευρύνθηκε ώστε να περιλάβει τις συνθετικές ίνες για βιομηχανική χρήση, ενώ προηγουμένως εφαρμοζόταν μόνο στις συνθετικές ίνες που προορίζονταν για την υφαντουργία. Σχετικώς, η Επιτροπή παραπέμπει στο κείμενο της ανακοινώσεώς της σχετικά με την παράταση του 1989 (ΕΕ 1989, C 173, σ. 5), όπου υπογραμμίζει, εντός παρενθέσεως, ότι ο σχετικός τομέας των συνθετικών ινών αφορά τις « ίνες και νήματα από ακρυλικό, πολυεστέρα, πολυπροπυλένιο και πολυαμίδιο, καθώς και την ύφανση των νημάτων αυτών, ανεξάρτητα από τη φύση ή τον τύπο του προϊόντος ή την τελική χρήση του ». Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την παράταση του 1987 (ΕΕ 1987, C 183, σ. 4), ο σχετικός τομέας αφορούσε τις « ίνες και νήματα από ακρυλικό, πολυεστέρα, πολυπροπυλένιο και πολυαμίδιο, καθώς και τα υφάσματα από αυτά τα νήματα ».
- 14 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι το σύστημα ελέγχου, από της εισαγωγής του το 1987, αφορούσε την αύξηση ή τη δημιουργία ικανοτήτων παραγωγής συνθετικών ινών ανεξάρτητα από την τελική τους χρήση. Σχετικώς, οι προσφεύγουσες παραπέμπουν, κυρίως, σε μια ανακοίνωση ως προς το σύστημα ελέγχου των ενισχύσεων στη βιομηχανία συνθετικών ινών, την οποία η Επιτροπή απηύθυνε το 1977 στις αρχές της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και στην οποία διευκρίνιζε έτσι τον τομέα εφαρμογής του συστήματος ελέγχου.
- 15 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι η επίδικη ενίσχυση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είχε χορηγηθεί από του μηνός Ιουνίου 1989, ενώ, τον Μάρτιο 1990, η εταιρία Allied Signal βρισκόταν ακόμη σε διαπραγματεύσεις με αυστριακή εταιρία με σκοπό την εγκατάσταση της σχεδιαζόμενης μονάδας στην Αυστρία.
- 16 Επιβάλλεται εν συνεχεία να υπομνηστεί ότι, κατά το άρθρο 83, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η απόφαση με την οποία διατάσσεται η λήψη προσωρινών μέτρων προϋποθέτει την ύπαρξη περιστάσεων από τις οποίες προκύπτει το επείγον, καθώς και των πραγματικών και νομικών περιστατικών που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη χορήγηση του αιτούμενου προσωρινού μέτρου.
- 17 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το επείγον της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη εκδόσεως αποφάσεως προσωρινής ισχύος προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο. Ο διάδικος που ζητεί τη λήψη προσωρινού μέτρου υποχρεούται να προσκομίσει την απόδειξη ότι δεν μπορεί να αναμένει το πέρας της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί ζημία που θα συνεπαγόταν σοβαρές και ανεπανόρθωτες συνέπειες έναντί του.

- 18 Σχετικώς, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η ενίσχυση που χορηγούν οι γαλλικές αρχές προκαλεί ανεπανόρθωτη ζημία στον ανταγωνισμό στον τομέα των συνθετικών ινών. Χάρη στην ενίσχυση αυτή, η εταιρία Allied Signal τυγχάνει ενός ουσιώδους πλεονεκτήματος, ως προς τη μείωση του κόστους, που της επιτρέπει να πωλεί τις παραγόμενες ίνες φθηνότερα από τους ανταγωνιστές της, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται κυρίως οι προσφεύγουσες. Η προκαλούμενη ζημία δεν θα εξαφανιστεί κατ' ανάγκη αν ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση. Είναι αμφίβολο αν η ενίσχυση πραγματικά θα επιστραφεί. Ακόμη και σε περίπτωση επιστροφής της ενισχύσεως, θα προκύψει ζημία λόγω της αυξήσεως των παραγωγικών ικανοτήτων οι οποίες ήδη είναι πλεονασματικές στην κοινοτική βιομηχανία. Αυτό αντιστρατεύεται τις προσπάθειες μείσεως των παραγωγικών ικανοτήτων και αναδιαρθρώσεως που καταβάλλουν από το 1971 οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, με την υποστήριξη της Επιτροπής. Σχετικώς, δεν έχει σημασία το αν πρόκειται για παραγωγή συνθετικών ινών για βιομηχανική χρήση ή για χρήση στην υφαντουργία, καθόσον οι μέθοδοι παραγωγής είναι σε μεγάλο βαθμό παρόμοιες. Τέλος, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι, ακόμη και σε περίπτωση επιστροφής της ενισχύσεως, η εταιρία Allied Signal θα έχει επωφεληθεί επί πολλά έτη ενός σημαντικού κεφαλαίου χωρίς υποχρέωση καταβολής τόκων.
- 19 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, όπως εξάλλου αναφέρουν οι ίδιες οι προσφεύγουσες, η ακύρωση της αποφάσεως την οποία προσβάλλουν δεν είναι καθαυτό ικανή να προλάβει την προσβαλλόμενη ζημία.
- 20 Πράγματι, η προσβαλλόμενη απόφαση περιορίζεται στο να διαπιστώσει ότι για την επίδικη ενίσχυση δεν υπήρχε υποχρέωση προηγούμενης κοινοποιήσεως και ότι η ενίσχυση δεν υπερέβαινε το πλαίσιο του καθεστώτος ενισχύσεων περιφερειακής σκοπιμότητας που ενέκρινε η Επιτροπή.
- 21 Κατά συνέπεια, η ακύρωση της αποφάσεως αυτής θα σήμαινε ότι η Επιτροπή θα υπείχε την υποχρέωση να εξετάσει το συμβιβαστό της ενισχύσεως με την κοινή αγορά και να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται προς τούτο στο άρθρο 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΟΚ.
- 22 Η ακύρωση της αποφάσεως αυτής δεν ισοδυναμεί με αναγνώριση του παρανόμου της επίδικης ενισχύσεως βάσει της οποίας μπορεί να ζητηθεί η απόδοση των καταβληθέντων ήδη ποσών.

- 23 Είναι αληθές ότι τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα είναι ικανά να προλάβουν την προβαλλόμενη ζημία, αλλά υπερβαίνουν το πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως που άσκησαν οι προσφεύγουσες.
- 24 Πράγματι, τα μέτρα που μπορεί να διατάξει ο δικαστής ο οποίος δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων είναι προσωρινά και, σύμφωνα με το άρθρο 86, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, καταρχήν παύουν να ισχύουν από της δημοσιεύσεως της αποφάσεως με την οποία τερματίζεται η δίκη. Επομένως, τα προσωρινά αυτά μέτρα δεν μπορεί να έχουν άλλο αντικείμενο εκτός από τη διαφύλαξη των συμφερόντων ενός των διαδίκων ώστε να μη καταστεί μάταιη η απόφαση της κύριας δίκης καθόσον θα στερείται πρακτικής αποτελεσματικότητας.
- 25 Άλλωστε, λαμβάνοντας υπόψη το περιεχόμενο της αποφάσεως που προσβάλλεται με προσφυγή ακυρώσεως, ο δικαστής που εκδικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δεν είναι σε θέση να εκτιμήσει το συμβιβαστό της επίδικης ενισχύσεως με την κοινή αγορά και, επομένως, να διαπιστώσει την ενδεχόμενη ύπαρξη λόγων που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη χορήγηση του αιτούμενου προσωρινού μέτρου.
- 26 Εκ τούτου έπεται ότι, εν πάση περιπτώσει, η αίτηση των προσφευγουσών είναι πρόωρη.
- 27 Υπό τις περιστάσεις αυτές παρέλκει η εξέταση των ισχυρισμών που προέβαλε η Επιτροπή, κατά τους οποίους η προβαλλόμενη ζημία δεν είναι ούτε επικείμενη, καθόσον θα υλοποιηθεί μόνον κατά τον χρόνο που θα τεθεί σε λειτουργία η νέα μονάδα παραγωγής, ούτε ανεπανόρθωτη, καθόσον η Επιτροπή μπορεί να απαιτήσει την απόδοση της ενισχύσεως αν, στο τέλος της διαδικασίας, βάσει του άρθρου 93, παράγραφος 2, διαπιστώσει ότι η ενίσχυση δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.
- 28 Επομένως, η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.**
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 17 Μαΐου 1991.

Ο Γραμματέας
J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος
O. Due